

Spis treści

1	Macierze	2
1.1	Tworzenie macierzy na potrzeby algorytmów	2
1.2	Operacje przeprowadzane na macierzach	3
1.2.1	Metody przyspieszenia obliczeń	4

Rozdział 1

Macierze

1.1 Tworzenie macierzy na potrzeby algorytmów

W algorytmach potrzebne są głównie 3 rodzaje macierzy i ich transpozycje. Macierze te są tworzone z danych zebranych z serwisu delicious:

- M_{UT} macierz ta zawiera w komórce $m_{n,m}$ informacje o ilości dokumentów dodanych przez użytkownika u_n i opisanych tagiem t_m . Dane, z których zostaje utworzona ta macierz znajdują się w tabeli TAG_USR. Tabela ta została wyliczona w czasie preprocessingu.
- M_{TD} macierz ta zawiera w komórce $m_{n,m}$ informacje o ilości użytkowników którzy opisali tagiem t_n dokument d_m . Źródłem danych dla tej macierzy jest tabela TAG_DOC
- M_{DU} analogicznie, ta macierz zawiera dane na temat ilości tagów. Informacje pobierane są z tabeli USERTAGDOC

Wykorzystywane są one w kolejnych iteracjach algorytmu Social PageRank. Przy algorytmie Adapted PageRank również są one używane pośrednio. Struktura na której operuje algorytm Adapted pagerank jest macierzą złożoną z macierzy M_{UD} , M_{TD} , M_{UT} i ich transpozycji. Macierzy używana w algorytmie wygląda następująco:

$$G_f = \begin{pmatrix} 0 & M_{DU} & M_{TD}^T \\ M_{DU}^T & 0 & M_{UT} \\ M_{TD} & M_{UT}^T & 0 \end{pmatrix}$$

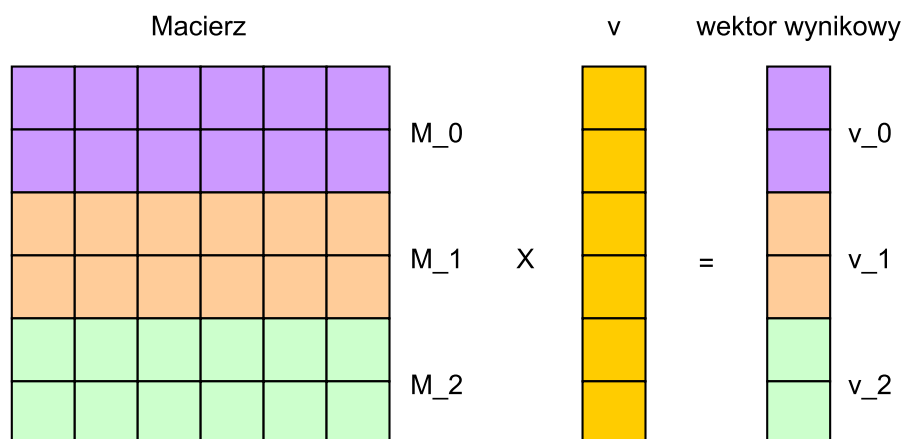
Ważną cechą macierzy na których przeprowadzane są operacje jest to, że są to macierze rzadkie. Liczba niezerowych komórek w macierzy wynosi:

1.2 Operacje przeprowadzane na macierzach

W każdej iteracji algorytmów główną operacją przeprowadzaną jest mnożenie wymienionych wcześniej macierzy przez wektor. Operacja ta jest przeprowadzana do czasu uzyskania zbieżności wartości wektora wynikowego.

Z powodu wielkości macierzy w aplikacji nie możemy wczytać bezpośrednio całych macierzy do pamięci i na nich operować. Dodatkowo używana biblioteka stawia ograniczenie na iloczyn kolumn i wierszy takie że: $ilosc_kolumn * ilosc_wierszy \leq 2^{31} - 1$. Gdzie wartość $2^{31} - 1$ jest to maksymalna liczba jaką można przypisać zmiennej typu integer w języku Java.

Implementacja

Rysunek 1.1: Mnożenie macierzy przez wektor v

Mnożenie macierzy odbywa się częściami. Bierzymy fragment macierzy: M_n i mnożymy go przez wektor v . Wynikiem jest wektor p_n , który stanowi n -ty fragment wynikowego wektora. Powstałe fragmenty wektora łączymy razem, w odpowiedniej kolejności otrzymując w ten sposób w wektor wynikowy (1.1)

Listing 1.1: Mnożenie macierzy przez wektor v

```
def matrix_multiply(v, matrix_source):
    v_return = empty_vector() #wektor zwracany
    for matrix_part in matrix_source.get_part_matrixes():
        #mnozenie macierzy i wektora
        v_part = multiply(matrix_part, v)
        # dokladamy wyliczony fragment wektora na koniec
```

```
        v_return.append(v_part)
    return v_return
```

Mnożenie odbywa się poprzez funkcje z biblioteki Colt. Biblioteka ta uwzględnia to, że macierz na której odbywają się operacje jest macierzą rzadką. Oszczędzana jest pamięć przez zapisywanie tylko niezerowych elementów. W czasie mnożenia przez wektor pomijane są wszystkie zerowe komórki, przez co sama operacja mnożenia jest krótka. Najwięcej czasu zajmuje samo tworzenie częściowych macierzy i ładowanie plików zawierających kolejne fragmenty macierzy.

1.2.1 Metody przyspieszenia obliczeń

Opisana powyżej metoda nie mogłaby zostać wykorzystana w działającej z klientem aplikacji. Przy tylko 1 milionie dokumentów czas wykonania algorytmu Social PageRank wynosi około 36 godzin. Poniżej opisanych jest kilka możliwych pomysłów na ulepszenie i przyspieszenie działania aplikacji

- Sam wybór języka programowania, w którym została wykonana aplikacja nie jest najlepszym wyborem. Maszyna wirtualna Javy nie jest bardzo wydajna jeśli chodzi o szybkość obliczeń, dodatkowo dochodzą ograniczenia związane np: z pamięcią. Jedną z możliwości jest przepisanie całej aplikacji na inny język. Możliwe jest również przepisanie tylko fragmentów a następnie ich uruchamianie z aplikacji.
- Proste zrównoleglenie obliczeń: wykorzystując metodę dzielenia macierzy na kawałki, możliwe jest podzielenie macierzy na różne procesory/maszyny. Każdy proces po zakończeniu obliczania swojej części zapisałby wynikowy wektor do np: bazy danych, w której następowałaby synchronizacja procesów.
- Obliczanie przy użyciu GPU/CUDA: możliwe jest wykorzystanie GPU do wykonania obliczeń na macierzach. Obecne jednostki graficzne (na przykład: GF100 o nazwie kodowej "Fermi") zawierają dodatkowe technologie wspomagające operacje na macierzach rzadkich.
- Obliczanie kolejnych iteracji mogłoby również być przerzucone na zewnętrzną aplikację np: MATLAB.